

РЕШЕНИЕ

№ 42587

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9911** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. Ю. Б., гражданин на Руската федерация, ЛНЧ [ЕГН], ЕГН [ЕГН], срещу Отказ за издаване на виза от 02.07.2025 г. на Завеждащ „Консулска служба“ в Генералното Консулство на Република България в [населено място], Р. федерация, обективиран в Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ. Същият бил издаден необосновано, в несъответствие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. В отказа нямало никакво словесно описание какво е установено и дали е налице някое от основанията по чл. 10 ЗЧРБ за постановяването му. Не била проведена съгласувателна процедура с дирекция „Миграция“ МВР. Отказът бил постановен на дата 02.06.2025 г., но подписан от завеждащ консулска служба на 02.07.2025 г. Не била спазена целта на закона по чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК, доколкото лицето притежавало разрешение за постоянно пребиваване. Моли оспореният отказ да бъде отменен.

В открито съдебно заседание жалбоподателят А. Ю. Б., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата. Отказът бил постановен по повод становище на ДАНС, чийто доклад бил оспорен с две съдебни решения, била отменена заповедта за обявяване на лицето като опасен за националната сигурност и му е отнет статутът на пребиваване. Впоследствие видно от становището на дирекция „Миграция“ статутът е възстановен, като лицето е принудено да влезе на територията на Република България, за да получи документ, удостоверяващ статута му на постоянно пребиваване. Незаконосъобразно била

отказана възможността да влезе на територията на страната. Моли за отмяна на акта. Не претендира разноски.

Ответникът Завеждащ „Консулска служба“ в Генералното Консулство на Република България в [населено място], Р. федерация, редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не дава заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 07.03.2025 г. е подадено от А. Ю. Б. заявление за издаване на виза с цел на пътуването – туризъм.

В Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза е обективизиран Отказ за издаване на виза на Завеждащ „Консулска служба“ в Генералното Консулство на Република България в [населено място], Р. федерация, като на единия от приложените по делото екземпляри /на български език/ отказът е подписан от органа на 02.07.2025 г., а на другия /на английски език/ – на 02.06.2025 г., но и в двата случая е получен от адресата му на 02.06.2025 г. Отказът е мотивиран, както следва: целта и условията на планирания престой не са обосновани, предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна.

Приети са като писмени доказателства: удостоверение от 24.02.2025 г. на заместник-директор на дирекция „Миграция“ МВР относно правото на постоянно пребиваване на жалбоподателя от 19.12.2024 г.; извадка от визовата информационна система, видно от която анализът на представената по заявлението за виза не потвърждава убедително заявената цел на пътуване и истинските намерения на чуждия гражданин /приложение VI на Визовия кодекс – т. 2 и т. 10/; материали, постъпили в Регистратура за класифицирана информация и обособени в отделен том.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 34, ал. 5 във връзка с ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим – консулско длъжностно лице Г. Б., първи секретар на Генералното консулство на Република България в [населено място], Р. федерация /заповеди на Министъра на външните работи и на Генералния консул на Генералното консулство на Република България в [населено място], Р. федерация/, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, отказът е обективизиран във формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим във връзка с приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

В този формуляр не са посочени правните основания за издаването на акта, а фактическите основания се вписани формално, поради което въпреки че е ясна волята на органа, който го е издал, не е спазена разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Административният орган, освен че е

задължен да изложи коректно фактите по делото, още при издаване на административния акт следва да посочи какви правни изводи е формирал именно при осъществяване на конкретните факти. Осъществилата се действително фактическа обстановка не е подведена по релевантния по време, място и лица закон, а непосочването му ограничава възможността на лицето да разбере каква е всъщност дадената от органа правна квалификация за издаване на отказа, респ. съответна ли е тя на фактите по делото и дали отказът отговаря на поставените от законодателя условия за това. Отделно от това, при неправилна или непосочена правна квалификация съдът е възпрепятстван да установи релевантния по време, място и лица закон.

Следва да се добави, че не представляват правни мотиви, обуславящи издаването на акта, цитираните във визовата информационна система т. 2 и т. 10 от приложение VI на Визовия кодекс. Тези две точки всъщност възпроизвеждат фактическите основания за отказ, но отново не сочат приложимият материален закон. В случая съдът намира, че е невъзможно извличане волята на органа и правно квалифициране на фактите за първи път в съдебното производство единствено въз основа на административната преписка.

Във формуляра не е цитиран какъвто и да е било конкретен документ от административната преписка с дата, номер и издател, в който да се твърди конкретната фактическа обстановка, мотивирала органа да обективира отказа си за издаване на виза. Недопустимо е осъществилата се фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което всъщност се осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт, като съдът не следва да допълва или изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа. Съдът е длъжен да обсъди писмените доказателства, приложени към административната преписка, и да провери дали са относими към спора, когато в административния акт са изложени конкретни фактически основания за отказ. Чрез обсъждане на писмените доказателства съдът не може да санира и допълни оспорения административния акт. Не е допустимо преценяването на законосъобразността на акта на фактически и правни основания извън тези, които е посочил издаващият го орган, както и излагане на мотиви от съда по един немотивиран от административния орган акт. Правораздавателният контрол цели обезпечаване на субективните права и интереси на адресата на акта при наличието на властническо волеизявление. Мотивите за издаването на акта не могат да бъдат допълвани след приключване на процедурата по издаване на административния акт и неговото съобщаване, доколкото страната е била напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение /отказ за издаване на виза/ и съответно да организира адекватно защитата си, а съда - да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

Липсата на мотиви предпоставя извода за нарушение на производствените правила, от категорията на съществени, като води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/ на лицето заявител, съответно до отмяна на постановения отказ съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че е нарушена и разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 8 АПК, тъй като е неясна датата на подписване на акта предвид разминаването в представените формуляри и уточнението на ответника, че актът е издаден и връчен на лицето на 02.06.2025 г. Именно това поначало препятства съдебната проверка издаден ли е актът от компетентен орган и в съответствие с действащия по време материален закон.

Извод: съдът приема акта за незаконосъобразен, поради което жалбата следва да бъде уважена като основателна.

Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съгласно чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, който следва да установи конкретната фактическа обстановка, подкрепена с писмени доказателства, и да формира окончателните си правни изводи /чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК/, да предостави възможност на заявителя да участва в административното производство, вкл. и да представи доказателства с цел изясняване на спорните факти и обстоятелства относно спазването на изискванията за издаване на виза /чл. 34 и следващите във връзка с чл. 7 – чл. 9 от АПК/, така че заявителят да разбере причините, поради които повторно му се отказва издаването на виза, съответно – при евентуално оспорване съдът да извърши преценка законосъобразно ли е обективиран отказът.

Въпреки изхода от спора в полза на жалбоподателя не следва да бъдат присъдени разноски, тъй като такива не са поискани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза, обективиран в Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, издаден на 02.07.2025 г. /съгласно уточнение на 02.06.2025 г./ от Завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Р. федерация по заявление, подадено на 07.03.2025 г. от А. Ю. Б..

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по заявление, подадено на 07.03.2025 г. от А. Ю. Б., за издаване на виза вид „С“ в едномесечен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: